

RECTA FINAL pàg 4
Compte enrere
i dies clau per al
referèndum de l'1-0

LA RAMBLA pàg 10
L'exregidora Itziar González
liderarà la transformació
urbanística del passeig

línia ciutatvella

barcelona liniaciutatvella.cat · Setembre 2017 · Núm. 73 · Difusió controlada per OJD-PGD

Més de 300 veïns del Raval es revoltent contra els narcopisos

Van sortir al carrer el passat 9 de setembre per denunciar inseguretats, baralles i problemes de salubritat pàg 10

Foto: Francisco J. Rodríguez

Entrevista a Oriol Junqueras · Vicepresident del Govern

“Demonitzar qualsevol sector que genera ocupació és un error”

pàgs 8 i 9

VIGILÀNCIA D'OBRES pàg 3
Un negoci fosc: cartells
de suposats clans gitanos
prolifereixen a la ciutat

NETEJA pàg 10
Ciutat Vella és el lloc
amb més punts amb
brutícia de tota la ciutat

CULTURA pàg 11
L'avinguda de la Catedral,
epicentre del llibre en català

ESPORTS pàg 14
L'Atlètic comença el curs
guanyant la Copa Catalunya

[BREATHE & RECHARGE]
LLOGUERS TURÍSTICS

lloguercerdanya.net
INFO@LLOGUERCERDANYA.NET
658 197 377

Opinió

Una República Catalana per a unes pensions dignes

El sistema de pensions català serà més sòlid i sostenible que l'espanyol, ja que tenim menys atur i més ocupació

Un dels valors en què es fonamenten els sistemes de pensions de repartiment és el que permet, de forma clara, que les generacions del present reconeixin l'esforç de les generacions del passat per construir una societat benestant i que ha permès que molts dels que ara estem en actiu puguem viure amb garanties. L'escola, les universitats, la sanitat... són un conjunt d'elements que tenim gràcies a l'esforç dels que ens han precedit.

Els sistemes de pensions de repartiment, com és el cas de l'espanyol, funcionen a partir de les aportacions que mensualment fan les persones que treballen i les empreses. Les aportacions s'ingressen al calaix comú, que permet, mes a mes, pagar la nòmina de les pensions de manera que no hi ha un estalvi al sistema sinó que els diners que entren amb l'esforç dels que treballen s'utilitzen per pagar les pensions als que ja han treballat prou. Com deia, és un gran valor de la solidaritat intergeneracional.

Aquests sistemes són sostenibles quan hi ha prou gent treballant que ingressi recursos al calaix comú: quan la població activa supera la població passiva o perceptors de pensions. Per tant, hi ha una relació directa entre la sostenibilitat dels sistemes de pensions i la salut del mercat de treball. A més treball, i a més treball de qualitat, més resistència del sistema. És prou conegut, també, que el mercat de treball català sempre ha tingut un millor comportament que l'espanyol. Així doncs, en lògica de funcionament el sistema de pensions català seria més sòlid i robust, o com s'estila dir, sostenible, que el sistema de pensions espanyol, atès que tenim menys atur, més activitat i més ocupació.

No només aquest factor conceptual ho denota, sinó que en dades de liquidació de pressupost del sistema de seguretat social, les dades a Catalunya sempre han estat més favorables que les del conjunt d'Espanya. El dèficit menor en moments de crisi i l'ex-

cedent de les pensions catalanes en moments de bonança econòmica explica que un 26% dels diners del fons de reserva de les pensions -la guardiola- que hi havia l'any 2012 -de més de 66.000 milions d'euros- fos dels excedents catalans.

El sistema de pensions a l'Estat espanyol es troba en una situació complicada. Enguany el seu dèficit pot arribar als 17.000 milions d'euros i la guardiola quedarà a fi d'any en -2.750 milions d'euros (sí, en negatiu) si es compleix la previsió. Aquest resultat no és derivat ni de bon tros per l'import de les pensions que reben els nostres pensionistes. Les pensions no són excessivament altes a Espanya en comparació amb altres països de l'entorn europeu. El problema rau en la partida dels ingressos. Les pensions no es poden discutir. En tot cas, cal afrontar la manera com es paguen i això depèn de la salut del mercat de treball. Amb un mercat en el qual, fruit de les reformes laborals, es crea ocupació

de baixa qualitat, temporal i salaris galdosos, la capacitat de ser sostenible del sistema de pensions espanyol és i serà molt complicada. Aquesta decisió política, presa a Madrid, condiona la sostenibilitat de les nostres pensions.

Catalunya necessita tenir un Estat per poder construir el seu sistema propi de pensions. De fet, si creem ocupació al ritme que ho hem fet al 2016 i alhora revertim les reformes dutes a terme per tenir un mercat de treball més saludable, podem tenir un sistema de pensions sostenible molt aviat a Catalunya. Com també hi ajudaria aprofitar les inversions en economia i model productiu per crear més i millors oportunitats. La República Catalana no seria aliena als problemes estructurals de les societats europees -com l'envelliment, l'increment de la taxa de dependència...-, però ho faria amb menys urgències i sense les retallades amb què ho haurà d'afrontar Espanya.

I en tot aquest context, allò més important és que, quan arribi

el moment de decidir, tothom ho pugui fer sense por i amb la llibertat amb què decideixen les societats lliures. Sense por a perdre drets ni pensions. I en matèria de pensions tothom pot estar tranquil que les pensions estaran garantides des del primer moment, perquè Catalunya és prou emprenedora. De fet, estaran més garantides del que ho estan ara.

Josep Ginesta, secretari general de Treball, Afers Socials i Famílies

Sí

El canvi ets TU

assemblea.cat

Qui vigila les obres?

» Cartells de suposats clans gitanos proliferen en obres d'arreu de Barcelona i l'àrea metropolitana
 » Un arquitecte i un constructor relaten casos d'intimidació dels clans per aconseguir la vigilància

A. Merino / A. Nadeu / A. Ribas
BARCELONA

El passat 19 de juny els Mossos d'Esquadra detenen Juan Carlos Ramos, regidor socialista de Sant Adrià de Besòs. Ramos hauria desviat presumptament fons públics destinats a la vigilància de pisos buits del Consorci de la Mina. Els diners haurien anat a parar a mans d'un altre dels detinguts, conegut com a Tío Cristina, que hauria delegat la vigilància a empreses irregulars gestionades per suposats clans gitanos.

Una pràctica que és un secret a veus a la Mina, on és habitual trobar cartells que anuncien la vigilància dels clans en pisos públics o obres privades, tot i que des de la detenció de Ramos i des que han aparegut els primers reportatges abordant el tema a la premsa són menys visibles. Més enllà de les suposades irregularitats en la gestió de pisos públics, els clans fa temps que controlen la seguretat de diverses obres en aquest barri, sovint a través de la intimidació. A la Mina tradicionalment s'han repartit el territori. Els veïns, quan ningú els sent, acostumen a emprar la paraula "màfia" per referir-s'hi. Mai en veu alta, per por a les represàlies. I més després que la detenció de Ramos hagi derivat en diverses situacions tenses, com l'ocupació massiva de pisos buits de titularitat pública que es va produir al barri el juliol i que encara continua. Una ocupació organitzada pels mateixos clans que durant molt temps s'han encarregat de vigilar els pisos que ara usurpen.

Més enllà del barri de la Mina, però, la presència de cartells amb el nom de suposats clans també es pot comprovar en obres de Barcelona i d'altres municipis de l'àrea metropolitana,

Dos dels casos d'obres amb cartells de vigilància de suposats clans gitanos que apareixen en aquest reportatge. Fotos: Línia

com ara Badalona, l'Hospitalet o Tiana, entre moltes altres.

AL CENTRE DE BARCELONA

Carrer Joaquim Pou número 2, barri Gòtic (Barcelona). En aquest petit carrer que toca a la Via Laietana de la capital catalana s'hi està construint un hotel.

Les obres les fa una de les constructors més importants de Catalunya –el 2016 va ingressar 376 milions d'euros–. A la façana s'hi poden veure cartells amb el nom d'un dels clans de la Mina acompanyat d'una bandera gitana. Aquest mitjà s'ha posat en contacte amb la constructora per preguntar sobre la qüestió. La resposta –feta per una treballadora del departament de comunicació i per correu electrònic– ha estat que desconeixen la situació. Preguntats, en un segon correu, per quina és l'empresa que fa la vigilància a les obres de l'hotel –i si la mateixa té l'autorització administrativa i està inscrita al registre d'empreses de seguretat– ja no hi ha hagut resposta.

Un altre exemple. Cantonada entre els carrers Roger de Flor i Rosselló, també a Barcelona. Allà el Consorci d'Educació hi fa una

nova escola. A la tanca que separa les obres del carrer hi ha dos cartells, altre cop amb una inscripció i els colors de la bandera gitana. El nom coincideix amb el d'un clan desarticulat fa tres anys que controlava el tràfic de droga a Viladecans. Fonts del Consorci es limiten a dir que aquesta 'empresa' –ho escriuen així, entre cometes– està contractada per la constructora, la qual "sol·licita els serveis de vigilància que considera oportuns". El mateix argument que utilitzen en el cas de les obres de l'institut Viladomat, també a l'Eixample.

Qui tampoc aclareix la situació és la promotora d'una obra de l'avinguda Onze de Setembre de Tiana, on el nom del cartell també coincideix amb el del clan de Viladecans desarticulat fa temps.

RESIGNACIÓ SINDICAL

Exemples a banda, qui coneix bé aquesta realitat és Sergio Sánchez, d'ADN Sindical Seguridad y Servicios de Cataluña. Aquest sindicat va ser l'encarregat de denunciar a la conselleria d'Interior, l'any 2012, que a la Mina s'estaven contractant empreses que no tenien autorització. En declaracions a aquest mitjà, Sánchez alerta que a la vigilàn-

cia d'obres "tothom sap què passa des de fa molts anys, però ningú fa res". Al mateix temps, lamenta que "les empreses privades saben qui contracten, però si això ja es va permetre amb edificis públics entre el 2012 i el 2016, imagina't en el cas de les obres privades". Les empreses de les quals parla Sánchez no tenien l'autorització per fer la vigilància, tal com marca la Llei 5/2014 de seguretat privada i va avançar en el seu moment el diari Ara. I és que una cosa és donar d'alta una societat limitada –com sí que fan alguns d'aquests suposats empresaris de la seguretat privada– i una altra és tenir els permisos i complir la llei per fer aquesta tasca.

INTIMIDACIÓ

Un arquitecte que fa molts anys que dirigeix obres arreu de l'àrea metropolitana, i que prefereix mantenir l'anonimat, confirma a aquest mitjà que la vigilància d'obres per part de presumptes clans és una pràctica estesa. De fet, explica que "són els mateixos clans els que van a l'obra i pregunten al constructor: 'Oi que necessiteu seguretat?'. 'Si els dius que no', afegeix, "ja saps que l'endemà no hi trobaràs res". Aquest arquitecte

te posa d'exemple un cas de fa anys al barri del Gornal, a l'Hospitalet, que recorda bé perquè va viure els fets de primera mà. "Es tractava d'una obra pública d'arranjament d'una zona del barri", explica. "Quan quedava molt poc per finalitzar els treballs van donar la vigilància per acabada. L'endemà van desaparèixer els bancs que s'havien de posar a la zona", recorda. El constructor de l'obra, que també demana mantenir l'anonimat, ho confirma i afegeix que sovint "tot queda en l'economia submergida". Altres empreses sembla que prefereixen abandonar l'obra abans de córrer aquest risc, com hauria passat a Sant Roc (Badalona) l'abril passat, quan una constructora va retirar-se d'un projecte públic per motius d'"incivisme".

Tot i aquest panorama, no sembla que es pugui posar fi a aquesta realitat. Les empreses haurien de denunciar els fets, però això no passa. "Si no rebem cap denúncia, no hi pot haver una investigació", diuen els Mossos d'Esquadra. De fet, la investigació de la Mina va començar en el marc d'una operació antidroga. El gremi de promotors també fa silenci i, mentrestant, tot segueix igual.

Psicoteràpia

Depressió
 Ansietat Estrès
 Dificultats de relació

autoconeixement i desenvolupament personal

www.javiercentol.org

www.andialogo.org

Miembro certificado de la Asociación Española de Prácticas Colaborativas y Dialógicas

Tel 625 52 25 61 - Javier - Psicoterapeuta Colaborativo y Dialógico, Psicólogo, Educador Social

L'hora de la veritat

- » Recta final per a la celebració de l'1-O, que el 6 i 7 de setembre va viure dos dies clau al Parlament
- » La Fiscalia convoca el major dels Mossos per dir-li que la policia catalana ha d'evitar el referèndum

REFERÈNDUM ▶ El camí cap a l'1-O s'escurça. Queden pocs dies perquè els catalans siguin cridats a les urnes per dir si volen que Catalunya sigui un Estat independent en forma de república.

L'acceleració cap al referèndum va viure el 6 i 7 de setembre dos episodis clau, els de l'aprovació de les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica. La primera es va aprovar el dia 6 en una jornada maratoniana i caracteritzada per l'alta tensió al Parlament. L'endemà, amb la tensió més rebaxada, Junts pel Sí i la CUP van aprovar la llei de transitorietat jurídica, una de les tres normes anomenades de 'desconnexió'. Va ser la resposta d'aquestes dues formacions a l'anunci de la Fiscalia de querellar-se contra tot el Govern i la Mesa del Parlament. La llei de transitorietat, però, va quedar suspesa cautelarment el 12 de setembre després que el

Tribunal Constitucional admetés a tràmit el recurs del govern espanyol contra la norma.

RETIRADA D'URNES?

En aquest escenari, que l'1-O estigui a tocar no vol dir que s'acabi fent. De fet, també el 12 de setembre la Fiscalia va convocar el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó, per comunicar-li l'ordre del fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, d'intervenir per impedir el referèndum i així evitar "la consumació dels delictes". L'endemà Traperó va traslladar l'ordre al cos policial. D'altra banda, el portaveu de l'executiu català, Jordi Turull, va confirmar que el Govern havia rebut la notificació de la querrel·la per la tramitació de la llei del referèndum i la convocatòria de l'1-O. Això implica que els membres del Govern són coneixedors del fet que tirar endavant el referèndum els pot

suposar responsabilitats penals i, fins i tot, penes de presó.

ELS ALCALDES, AMENAÇATS

El camí cap a l'1-O es va complicar més el 13 de setembre quan el mateix fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, va enviar una ordre als quatre fiscals en cap de Catalunya perquè citin a declarar els més de 700 alcaldes que han anunciat que cediran locals municipals. Maza va advertir als Mossos que hauran de detenir els alcaldes que no es presentin a declarar. Unes detencions que, en part, es poden acabar produint, ja que la CUP va deixar clar que els seus batlles ignoraran la Fiscalia. Per la seva banda, els presidents de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), Miquel Buch, i de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), Neus Lloveras, van afirmar que

aniran a declarar perquè no tenen "res a amagar". Un dia més tard es va conèixer la querrel·la de la Fiscalia contra Lloveras i Buch per col·laborar amb l'1-O. L'ofensiva del Ministeri Fiscal també es va dirigir cap als cinc membres de la Sindicatura Electoral.

Per últim, el 14 de setembre es va fer encara més evident el desafiament del Govern a l'Estat després que el vicepresident Oriol Junqueras comunicés al ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, que ja no retrà comptes de les despeses relacionades amb l'1-O. Poques hores després, en l'àmbit municipal, es va saber que l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i el Govern havien arribat a un acord perquè es pugui votar a la ciutat, i que la mateixa Colau, conjuntament amb Puigdemont, Junqueras i Forcadell, han enviat una carta a Rajoy i al rei per pactar el referèndum.

Un sol crit: "Votarem!"

MANIFESTACIÓ ▶ Al calendari de mobilitzacions fins a l'1-o hi havia una data marcada, l'11 de setembre. Les expectatives es van complir i la Diada va tornar a servir perquè l'independentisme demostrés, un any més, la seva capacitat de mobilització. Un milió de persones van omplir el centre de Barcelona per reivindicar, de forma pacífica i festiva, el seu dret a votar el pròxim 1 d'octubre en una jornada on el crit més escoltat va ser el de "Votarem!".

La jornada, com és habitual en les manifestacions convocades per l'ANC, va tenir com acte central una *performance*. Enguany, com marca el ritual, a les 17:14h quatre lones amb una urna, dos sí i un símbol de la pau van sortir de cada extrem de la creu formada entre el passeig de Gràcia i el

carrer Aragó, per trobar-se a la cruïlla d'aquests dos carrers. A mesura que les pancartes anaven avançant la gent s'havia d'anar posant la samarreta d'aquesta edició, tot i que molts ja la duïen des de feia estona.

A banda de la *performance*, la jornada va servir per reivindicar el dret a l'autodeterminació de Catalunya. El president de l'ANC, Jordi Sànchez, va afirmar que "amb aquesta actitud no poden fer res ni fiscals, ni jutges ni guàrdies civils". Per la seva banda, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va assegurar que "l'Estat ja no té cap autoritat sobre el poble de Catalunya". Les paraules de Sànchez i Cuixart van arribar després que dos premis Nobel de la pau, Ahmed Galai i Adolfo Pérez Esquivel, explicitessin el seu suport al referèndum.

Tribuna

► La gent impulsa l'1-O

per José Antich

El sisè suflé des de l'any 2012 va pujar i va pujar durant tota la tarda d'aquest dilluns sense que el Govern espanyol i els contraris al referèndum de l'1 d'octubre fossin capaços de donar una resposta comprensible que no fos la que s'havia elaborat als argumentaris oficials des d'hores abans de la multitudinària manifestació d'aquest dilluns: hi ha menys gent que altres anys; l'independentisme va de baixa. Un milió de persones, va dir la Guàrdia Urbana de Barcelona. Bastants més, van dir les entitats convocants. Bastants menys, van assenyalar des de la Delegació del Govern espanyol. La posició del corresponsal de The New York Times, Raphael Minder, és un bon resum de la manifestació: la seva sisena Diada com a representant del NYT i encara sorprèn perquè els catalans protestin pacíficament a la seva festa nacional.

En realitat, per un any, el nombre de persones que va acudir a la convocatòria al centre de Barcelona és poc impor-

tant. El que és ressenyable, el que realment té una significació política que hauria de fer reflexionar el poder polític espanyol, les institucions, la direcció de l'Estat, els mitjans de comunicació -alguns d'ells convertits en autèntics hooligans i propers al colpisme-, les institucions financeres, sindicats i patronal, intel·lectuals, la gent de l'art i l'espectacle, els esportistes i els membres de totes aquelles disciplines professionals que tenen alguna cosa a dir, és que un milió de persones desafiant el Tribunal Constitucional, la fiscalia i els tribunals ordinaris de justícia van sortir al carrer per acompanyar el Govern de Catalunya en la seva convocatòria del referèndum de l'1 d'octubre.

Això és el substantiu. El que s'escapa del relat artificial que es prova d'imposar des de Madrid en un moment enormement complex en què s'ha optat des de la Moncloa per no fer política i deixar-ho tot en mans dels tribunals. I s'ha iniciat així una causa general, perquè cal dir-ne

així, contra l'independentisme. No contra els seus màxims responsables polítics, el president de la Generalitat i la presidenta del Parlament. El salt de l'Estat ha estat abismal en les últimes 72 hores: un miler de persones han estat advertides a través del Butlletí Oficial de l'Estat que, si segueixen les instruccions del Govern, poden ser inhabilitades o acusades de prevaricació i qui sap si de malversació de cabals públics. Realment, es poden presentar querrelles criminals contra centenars o milers de persones per col·locar les urnes l'1 d'octubre? En aquesta cruïlla han situat el govern espanyol les reivindicacions de Catalunya.

I això que les notícies que arriben des de Madrid són que s'ha actuat amb contenció en espera que passés la Diada. I que a partir d'aquest dimarts pujarà diversos esglaons la repressió de l'Estat. D'això només se'n pot dir ceguesa. No hi ha cap altra paraula ni més precisa, ni més curta.

Publicat a El Nacional.cat

Un diari participatiu

► Accions i reaccions

per Jordi Lleal

Estan passant moltes coses, això va de veritat i no hi ha marxa enrere. Què pot passar fins al dia del referèndum? Ningú ho sap, però el que sí que sabem és que hi ha la ferma decisió del govern català de i qui li dona suport: les entitats sobiranistes i molts ciutadans catalans.

És cert que els unionistes faran servir les clavegueres, els tribunals i fiscalies, la Guàrdia Civil, policia Nacional i, si fan falta, els Mossos d'Esquadra i si cal...? S'obre l'interrogant sobre l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Quan ens diuen que no entenem la realitat, quan ens amenacen amb lleis i altres formes de pressió, de veritat s'ho creuen? He arribat a la conclusió que no, però ara no tenen altre remei que esperar que la participació sigui ben minsa per poder desqualificar

el referèndum. S'adonen que han fet tard, i les canyes es tornaran llances en contra de Mariano Rajoy quan per la seva inacció s'arribi a un punt de no retorn. Ni una proposta mínimament factible de poder ser efectiva i escoltada pels catalans. Ha fet diverses intervencions prometenent milionàries inversions i totes han estat mentida. Fins no fa gaire, els catalans anàvem reaccionant als desenganys, insults, mentides i frustracions. No podem caure en les trampes i els paranyos que ens posaran per davant per veure si hi ha alguna reacció violenta. Ara ens toca canviar de xip, hem de passar a l'acció, tenir la iniciativa, marcar els temps i que siguin els unionistes que ens vagin a remolc amb reaccions que seran de tot tipus. Nosaltres a la nostra i ells ja s'ho faran!

línia ciutatvella.cat

publicitat 686 42 95 17

Dipòsit legal: B.43220-2010

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

redacció: liniaciutatvella@comunicacio21.com

publicitat: publicitat@comunicacio21.com

administració: facturacio@comunicacio21.com

grup comunicació 21

amic EGM Associació Catalana **PPD OJA**

Difusió controlada

amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Actualitat a la xarxa

#LaDiadadelSí

#AlcaldesAmenaçats

#VagaAFrança

@kantinu: Ya es curioso que en la Diada de una minoría asistan un millón de catalanes y en la de todos los catalanes vayan 614.

@XSalaimartin: El jutge que prohibeix l'acte de Madrid era de "Libres e Iguales", el fiscal que persegueix alcaldes, reprovat per protegir el PP. #HolaDictadura.

@ManuManuel1: Macron llama "vagos" a los trabajadores que participaron en la huelga general francesa porque ni de izquierdas ni de derechas, sentido común.

Un diari obert

► La felicitat és intel·ligent

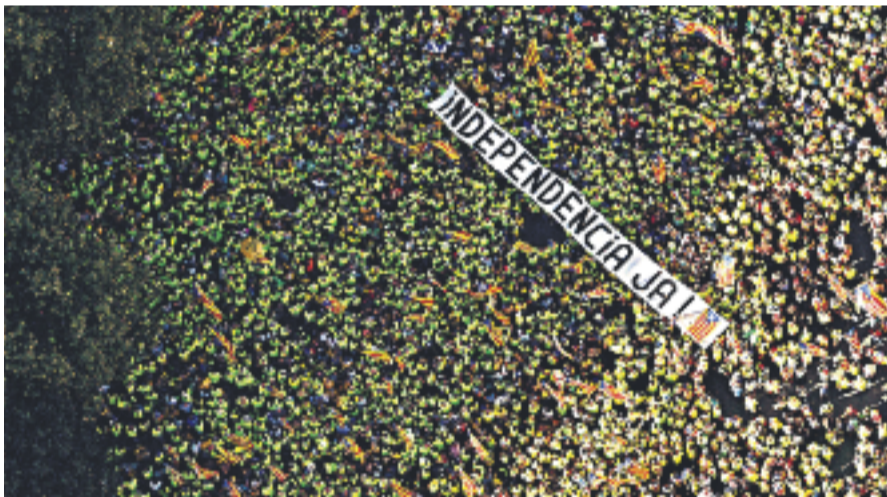
per Bernat Dedéu

El jefe m'envia a la manifa de la Diada, jo que no he anat a manifestacions en ma puta vida (tanta gent em neguiteja, ho confesso), ni sé dir-vos-en gaires coses, més enllà que hi ha molta, moltíssima gent, la rehòstia de gent. Veig els assistents amb ganes de passar-s'ho bé i de reivindicar això nostre amb alegria, però diria que tot déu és ben conscient que aquesta no és una excursió més al carrer, perquè la desobediència ja és a l'ordre del dia, perquè el Govern en ple ha signat la convocatòria d'un referèndum que ha de fer vinculant i perquè el seu compromís és prou concret com per no poder disfressar-lo amb una marxa enrere. A la plaça de Catalunya hi són totes les celebritats de la secessió i en Quim Masferrer fa allò tan seu de cridar, mentre diu que, si hi ha problemes per votar, anirem tots a Sant Feliu de Buixalleu i tira milles. Les coses no són tan fàcils, però tu fot-li.

A la plaça, la gent té ganes de cridar ("Votarem, votarem!"), però els cants espontanis de la penya s'apaguen a causa de la retransmissió radiofònica de Catalunya Ràdio i Rac1, que se senten a tot drap per tot l'Eixample, una pèssima decisió dels organitzadors que silencia la

simfonia natural de les veus de la gent. Mentre les grans banderes arriben a la plaça, ens entretenen companys músics com en Pep Poblet o la Dharma, que ens fan dansar com infants, tot això coronat amb una aparició d'última hora de Josep Maria Mainat fent un playback del Passi-ho bé d'autèntica vergonya aliena. Però tot això és igual, perquè la gent està contenta, i jo sempre he considerat que la felicitat és intel·ligent i que els projectes polítics il·lusionants sempre acaben venent les prohibicions, vinguin de qui vinguin. Veig la gent amb ganes de resistir i això és l'únic que compta, en realitat.

Dit això, el millor del dia d'ahir fou l'extraordinari minut de silenci en record de les víctimes de l'atemptat de Barcelona. Veure la ciutat tan callada, us ho dic de debò, em va posar la pell de gallina i encara me la posa quan hi penso, la qual cosa va perfecta per combatre el mal de cap que em persegueix des que he tornat a casa i la vermellor de la pell, que em fa coïssor per haver estat tantes hores al sol. Això de la llibertat, realment, és dur de collons.

Publicat a *El Nacional.cat*

► Unes PAU sense Filosofia

per David Rabadà

Aquest setembre el Consell Interuniversitari de Catalunya va decidir reduir el pes de la Història de la Filosofia a les PAU. El fet és que aquesta especialitat deixarà de ser obligatòria en els batxillerats científics i tecnològics. Professors de Secundària (ASPEPC-SPS) vol fer públic el seu rebuig davant l'esmentada decisió. En primer lloc aquesta resolució implicarà una nova pèrdua de cultura general per al nostre alumnat, i ja fa més de vint anys que s'estan reduint els continguts de Filosofia en els nostres instituts. De fet, i en aquesta especialitat, s'ha passat d'una mitjana de quatre professors per centre a un de sol, o cap, en l'actualitat. En segon lloc, i al reduir en les PAU la Filosofia, el Consell Interuniversitari aplica un dels molts qüestionables as-

pectes de la LOMCE, o Llei Wert. En tercer lloc, i en les PAU, això obliga a tot l'alumnat de batxillerat a examinar-se d'Història d'Espanya en detriment de quelcom més universal com és la Filosofia. En quart lloc això suposa reduir el nou model competencial d'educació ja que la Filosofia avalua competències bàsiques com l'anàlisi crític de les fonts d'informació. I en darrer lloc, aquesta decisió implicarà la desaparició de molts professors de Filosofia, un fet paradoxal davant el creixent interès per aquesta disciplina en sèries com Merlí a TV3, obres com El món de Sofia, o assaigs com Més Plató i Menys Prozac. Per tot plegat Professors de Secundària (ASPEPC-SPS) demana que aquesta decisió sigui repensada amb lògica i dades contrastades.

Parlen els veïns

Com valoren la reacció dels barcelonins després de l'atemptat a la Rambla?

per Toni Enguix

Chus

"Tothom va estar a l'altura. La reacció va ser molt bona. Només tinc bones paraules per als Mossos, els Serveis d'Emergències i els ciutadans que van ajudar. El problema és que després s'ha intentat polititzar i és quan s'ha espatllat una mica."

Alex

"Molt bona. Havien passat molt poques hores de l'atemptat i cal aplaudir tota l'ajuda i el "dispositiu" que es va organitzar per ajudar, des dels particulars fins a les institucions. Tothom s'hi va bolcar, que era el que calia fer en aquell moment."

David

"Ja han passat uns dies, però el que més m'agrada és que noto que la gent no té por. No he notat canvis entre el que la gent i els turistes feien abans. Per desgràcia, crec que tothom és conscient que això pot passar en qualsevol moment a qualsevol lloc."

Clara

"La valoro positivament, perquè aquell dia vaig percebre molta unió, que era el que calia. Això segurament servirà per reforçar-nos. També hem rebut mostres de suport d'arreu del món. Crec que Barcelona és una ciutat estimada a tot el planeta."

Opinió en 140 caràcters

@anituarco: 21 buenos futbolistas y un extrarrestre. No se puede comparar a Leo Messi ni con su homónimo en el FIFA.

@RogerVinton: Des de 2001 ens han deixat, entre d'altres, Armand Caraben, Johan Cruyff, Agustí Montal i Jacint Borràs. Grans persones i patrimoni històric.

@Fernandez_iudex: No soy independentista, pero si soy citado para ser miembro de una mesa electoral el 1 de octubre, iré.

Renda Garantida: tot el que has de saber

<p>Renda Garantida de Ciutadania</p> <h2>Per a qui és?</h2> <p>La Renda Garantida de Ciutadania la poden rebre aquelles persones que no disposen de recursos o els que tenen són insuficients per cobrir les necessitats bàsiques, sempre que compleixin una sèrie de requisits.</p>	<p>B</p> <h3>Si treballes a temps parcial i...</h3> <ul style="list-style-type: none"> • Ets família monoparental i cobres menys de 639€ al mes. • Fa dos anys que resideixes a Catalunya. 	<p>D</p> <h3>Si reps la Renda Mínima d'Inserció</h3> <ul style="list-style-type: none"> • De forma automàtica i sense fer cap tràmit passaràs a cobrar la Renda Garantida de Ciutadania.
<p>A</p> <h3>Si vius en família i...</h3> <ul style="list-style-type: none"> • Sou dos adults i no hi ha ingressos superiors a 836€ al mes. • Sou dos adults amb un fill i no hi ha ingressos superiors a 911€ al mes. • Sou dos adults amb dos fills i no hi ha ingressos superiors a 986€ al mes. • Sou dos adults amb tres fills i no hi ha ingressos superiors a 1.061€ al mes. 	<p>C</p> <h3>Si cobres menys de 564 €/mes, en cas que...</h3> <ul style="list-style-type: none"> • No treballes. • Rebis una prestació d'import inferior. • Tinguis més de 23 anys. • Faci dos anys que resideixes a Catalunya. 	<p>E</p> <h3>Si ets una família monoparental i...</h3> <ul style="list-style-type: none"> • No treballes o treballes a temps parcial. • Cobres menys de 639€ al mes. • Fa dos anys que resideixes a Catalunya.

Els diferents perfils de persones que poden rebre la Renda Garantida de Ciutadania. Infografies: Oscar Murillo / Línia

NOUS DRETS ▶ El Parlament va donar llum verda el passat 12 de juliol, amb el vistiplau de totes les formacions amb representació a la cambra, a la Renda Garantida de Ciutadania, una ajuda que neix per garantir que tots els ciutadans de Catalunya puguin fer front a les despeses necessàries tant del seu dia a dia com de les persones que formen la seva unitat familiar.

La consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa, va celebrar l'aprovació de la llei que empara aquesta ajuda i va constatar que és la demostració que Catalunya "és un país cohesionat". Des del Govern destaquen que es tracta d'una eina de país que ha de permetre alleujar i corregir situacions de pobresa i vulnerabilitat. En aquest sentit, permetrà assegurar els ingressos mínims de les persones amb dificultats i, al mateix temps, impulsar la millora de les condicions socials i laborals dels ciutadans davant l'escassetat d'ocupació i la precarietat laboral. És a dir, es tracta d'una ajuda que vol combatre les desigualtats i garantir una existència digna.

Amb la Renda Garantida, el Govern es planteja, com a objec-

tiu final, la promoció de les persones beneficiàries i el seu apoderament, per tal d'ajudar-les a superar les condicions que les van dur a necessitar aquesta prestació.

I és que qui rebí l'ajuda, destaca des de la Generalitat, haurà de respondre de forma "activa, compromesa i responsable" en la superació de la situació de vulnerabilitat que viu, mitjançant un itinerari d'inserció laboral que garanteixi la seva autonomia i independència econòmica.

És necessari demanar cita prèvia per iniciar els tràmits

I qui pot ser beneficiari d'aquesta ajuda? Qualsevol persona que tingui uns ingressos inferiors a 564 euros al mes, que equivalen al 85% de l'Índex de Renda de Sufficiència de Catalunya. Per tant, qualsevol persona que no disposi de recursos o que els que tingui no siguin suficients per afrontar el seu dia a dia hi té dret.

El perfil de persones que poden demanar la Renda Garantida de Ciutadania són famílies de fins a tres fills amb pocs ingressos, ciutadans que treballen a temps parcial, famílies monoparentals on l'adult no treballi o ho faci a temps parcial –i cobri menys de 639 euros al mes–, persones que percebin menys de 564 euros al mes i les que ja reben la Renda Mínima d'Inserció, les quals passaran a cobrar, automàticament, la Renda Garantida de Ciutadania [per a més informació veure el gràfic superior].

Per tal de demanar la Renda Garantida de Ciutadania cal trucar al 900 400 012 o visitar la pàgina web www.rendagarantida.gencat.cat, on s'informa dels requisits per accedir a la prestació. Per poder iniciar els tràmits cal que els interessats demanin cita prèvia.

La consellera Bassa va explicar durant la signatura de l'acord amb els promotors de la Iniciativa Popular per a una Renda Garantida de Ciutadania que no serà només el Govern que decidirà qui necessita aquest ajut, sinó que ho farà de la mà dels agents econòmics, socials i del tercer sector, amb els quals anirà estudiant com es va modulant la renda.

Com puc demanar la Renda Garantida de Ciutadania?

La pots demanar en funció de la teva situació laboral, familiar i econòmica. Si creus que compleixes els requisits necessaris:

- 1 Truca al 900 400 012 o entra a www.rendagarantida.gencat.cat**
T'informaran dels requisits per accedir a la prestació i et donaran cita prèvia.
- 2 Cita prèvia**
El dia de la cita cal que et presents a l'oficina corresponent amb la documentació acreditativa en funció de la teva situació.
- 3 Sol·licitud**
En cas de complir tots els requisits de la Renda Garantida i presentar la documentació acreditativa, en un termini màxim de quatre mesos passaràs a ser-ne beneficiari.

“Estic totalment compromès amb l'àrea metropolitana: els fets ho demostren”

Oriol Junqueras

Vicepresident del Govern de la Generalitat

Arnau Nadeu

Fotografia: F. J. Rodríguez

Primera hora de la tarda. Departament de la Vicepresidència, a la Rambla de Catalunya de Barcelona. Cau un sol de justícia, però el despatx del vicepresident Junqueras és un oasi climàtic. En un gest que ens recorda un antic president, ens pregunta amb detall d'on som i demostra que es coneix el territori. Ens rep tens, atabalat per una agenda que treu fum. Però acaba relaxat, amb aquell toc d'ironia que el caracteritza i que no perd ni en moments transcendentals com aquest.

Creu que l'independentisme arriba a la recta final de cara al referèndum de l'1 d'octubre havent guanyat més suport a l'àrea metropolitana?

Nosaltres fa molt temps que treballem amb la vocació d'arribar a tot arreu. En el meu cas concret, com a exalcalde de Sant Vicenç dels Horts, fa molt temps que em dedico a millorar les condicions de vida dels ciutadans de l'àrea metropolitana en particular. Estic convençut que hem donat bons exemples amb la nostra gestió, la nostra actitud i la

nostra manera de fer. I penso que hi ha molta gent que comparteix amb nosaltres que si aquest país disposa de més eines, les podem aplicar molt millor.

Sembla que l'escull principal per fer créixer aquest suport és la por a la independència de part de la població metropolitana. No sé si la via unilateral per arribar-hi hi ajuda gaire.

Nosaltres sempre hem estat partidaris de parlar i d'arribar a acords amb tothom. Ens hi hem esforçat molt perquè fos així, no només amb l'Estat espanyol sinó també amb agents públics i privats de tota mena. És evident que el govern espanyol no vol negociar amb ningú. Mai. No vol parlar de cap tema sota cap circumstància. Per tant, és l'Estat espanyol qui tria la via unilateral d'intentar impedir l'exercici de la democràcia.

I vostès la via unilateral d'intentar exercir-la.

Tot el que fem nosaltres té un caràcter no només bilateral sinó, sobretot, multilateral. Estem en el marc d'unes institucions europees, d'un món global, complex. Nosaltres som uns gestors de multilateralitat. També, entre altres coses,

perquè el nostre és un país molt plural, molt multilateral en tots els sentits. I, per tant, a nosaltres se'ns trobarà sempre en la normalitat democràtica, en la voluntat de servir la llei, els principis del dret internacional i els drets humans. En tot cas, qui se situa molt sovint al marge de la legalitat és un govern que ha tingut un ministre de l'Interior que conspirava obertament per rebentar el sistema sanitari del nostre país. O per aixecar proves falses contra ciutadans de Catalunya. Nosaltres això no ho hem fet mai. Per tant, em sembla que està molt clar el paper de cadascú.

A la gent la preocupa la butxaca. Suposem que el Sí guanya el referèndum i es vol tirar endavant un Estat independent: Catalunya estaria preparada per garantir les prestacions d'atur o les pensions, per exemple?

Bé, en tot cas les prestacions socials són una obligació d'aquell que les ha recaptat i, per tant, l'Estat espanyol té aquesta obligació amb tots els nostres pensionistes, per exemple. De la mateixa manera que la té l'Estat alemany o francès amb aquella gent que ha treballat a les seves respectives economies. Ningú pot desdir-se

d'aquesta obligació, només faltaria. D'altra banda, també és evident que, malauradament, el govern espanyol ha polvoritzat, ha fet desaparèixer, el fons de reserva de la Seguretat Social.

D'acord, però jo li preguntava pel que podrien fer vostès en el cas d'una Catalunya independent.

Nosaltres estem en condicions de garantir que mai no avantposarem altres interessos als dels ciutadans, especialment d'aquells que estan en una situació de més necessitat, com per exemple els pensionistes. I, per tant, que el futur de les pensions estarà molt millor en mans dels ciutadans de Catalunya que no pas en les d'un govern espanyol que, insisteixo, s'ha polit més de 60.000 milions d'euros que anaven destinats als pensionistes d'arreu de l'Estat, també òbviament als de Catalunya.

Parlant de diners, als alcaldes i alcaldesses els preocupa el deute i el finançament dels seus ajuntaments. Amb un Estat independent seria millor que ara?

La primera constatació d'això que em planteja és que el deute que la Generalitat té amb els ajuntaments ha millorat de forma aclaparadora amb aquest Govern. I que si alguna

cosa caracteritza, entre altres, la nostra gestió és precisament que hem afrontat bona part dels nostres compromisos amb el món municipal, com també ho hem fet amb les famílies, amb el conjunt dels proveïdors... Hem reduït el termini de pagament a menys de la meitat, hem quadrat la tresoreria... Hem fet coses que durant molt temps es consideraven molt difícils de fer. I la nostra voluntat és continuar actuant amb la màxima responsabilitat i compromís amb el món municipal. Em sembla que ho hem demostrat àmpliament arreu. Amb el metro a l'Hospitalet, amb el tren a Sabadell, a Santa Coloma de Gramenet, a Badalona... Al conjunt de l'àrea metropolitana. Pagant bona part d'aquest finançament que estava pendent, impulsant obres... Per tant, penso que els fets ens avalen.

Creu que s'han refet ponts amb l'àrea metropolitana?

El que és segur és que jo estic totalment compromès amb l'àrea metropolitana, entre altres coses perquè en sóc un ciutadà més. Per part meua, res més plaent que fer ponts amb els meus conciutadans. El compromís és absolut, en aquest sentit. Però insisteixo: els fets ho demostren cada dia. ▶

“Estem fent un esforç per comprar pisos per posar-los a lloguer social”

◀ **Parlem de Barcelona. Aquí, als districtes més cèntrics (Ciutat Vella, Gràcia, Eixample i part de Sant Martí i Sants), el tema estrella és el turisme. Com veu aquest debat?**

El turisme és una font de riquesa inqüestionable. Però també és evident que planteja reptes molt rellevants en l'àmbit de l'habitatge, de la mobilitat... I, per tant, hem de ser capaços de reorientar una part de la riquesa que genera precisament a resoldre alguns d'aquests reptes que comporta. El que hem de fer és preservar un model turístic de qualitat i orientat sobretot a augmentar la despesa per càpita de cada turista. No ens podem basar únicament en l'increment del nombre de persones, perquè els costos marginals tendeixen a créixer. Hem d'intentar buscar aquells elements que ajudin a fer més qualitatiu aquest sector i distribuir millor aquesta presència de turistes, no només en el sí de la ciutat de Barcelona, sinó en el seu entorn metropolità.

Pensar Barcelona en gran.

Exacte. Segur que hi ha moltes ciutats metropolitanes que estarien encantades de rebre una part d'aquesta activitat turística. Per tant, Barcelona ha de ser conscient que és la punta de llança d'un àmbit metropolità que va molt més enllà del seu municipi. Ha d'assumir amb plenitud i amb orgull benentès aquest paper de capitalitat i de centre d'una àrea metropolitana que desborda àmpliament el seu terme municipal. Ha d'assumir les

“Hem de buscar la manera d'equilibrar la presència turística, d'evitar una pressió excessiva”

responsabilitats que això comporta, perquè també assumeix una part molt rellevant dels beneficis que se'n deriven. Dit això, si som capaços d'aconseguir que aquest turisme generi una aportació per càpita més gran amb una distribució de la riquesa més equitativa, més capil·lar en el territori, i que impulsi la millora de les condicions de vida en altres àmbits metropolitans, crec que tots ens en sentirem satisfets.

De moment, però, el turisme figura com el principal problema dels barcelonins. Creu que s'està demonitzant el sector?

Del que estic convençut és que demonitzar, aquesta expressió que

no sé si m'agrada o no però que vostè utilitza...

...I el conseller Vila, per exemple. Jo m'he limitat a traslladar-li.

En tot cas vostè s'ha expressat així i jo li recullo el terme. [Somriu i fa una pausa]. Demonitzar qualsevol sector econòmic que genera riquesa i ocupació crec que és un error. El que sí que hem de fer és ser exigents amb la manera que aquesta riquesa es crea, es distribueix... El nostre objectiu és que tothom visqui millor, que es generi riquesa i que així augmenti la musculatura fiscal del nostre país, la qual deriva en recursos que després destinem als serveis públics fonamentals, als hospitals i a les escoles. El que hem de buscar és la manera d'equilibrar la presència turística, d'evitar una pressió excessiva en determinats àmbits i de procurar una distribució adequada de la riquesa que es genera. Així ho podrem fer compatible.

Precisament, la distribució adequada de la riquesa és la urgència més important als districtes menys cèntrics (Nou Barris i part d'Horta i Sant Andreu). En aquests barris són molts els que ja no poden pagar ni el lloguer de casa seva.

Aprofito la referència a Sant Andreu, si m'ho permet, per explicar que jo vaig néixer aquí, en concret al carrer Servet, molt a prop de la plaça Orfila i, per tant, del centre del Sant Andreu poble durant tants segles de la nostra història. D'aquest Sant Andreu tan actiu des d'un punt de vista industrial, comercial... Amb un mercat de referència que, com altres de la ciutat –i tornant al que comentàvem abans–, potser es podria impulsar com a centre d'atracció de turisme o, en tot cas, de servei a la ciutadania que hi viu...

... I, malgrat tot, amb emergències habitacionals importants.

Sens dubte. Aquest és un tema que ha de centrar la nostra atenció. Des del Govern estem fent un esforç en aquest sentit, per exemple amb l'adquisició d'habitatges per posar-los a lloguer social.

També han fet un índex de referència de preus de lloguer. N'hi ha prou amb això per frenar la tendència a l'alça?

Bé, és un element més que, combinat amb altres, hauria d'ajudar a donar un bon servei al conjunt de la nostra ciutadania. També, en aquest sentit, com millor sigui el transport públic, més ampli serà el radi urbà i més pressió es traurà sobre els usos de la capital, com ara l'habitatge. És per això que la mentem profundament les man-

cances del servei de Rodalies de Renfe, perquè no hi ajuden gens. Amb tot, torno a insistir en aquesta idea de pensar Barcelona més enllà del seu terme municipal. Pensar en clau d'àrea metropolitana. Moltes de les ciutats de la qual sovint havien quedat oblidades ara s'estan integrant cada vegada més en aquesta vida urbana. Aquest és un bon exemple del model de Barcelona que molts volem.

L'alcalde Colau diu que el turisme i l'habitatge són “temes secundaris” per a l'actual Govern de la Generalitat. Què li contesta?

Em sembla que els fets parlen per ells mateixos i que el nostre compromís amb el benestar dels ciutad-

“Barcelona ha d'assumir amb plenitud i orgull benentès el paper de capitalitat”

dans de Catalunya es demostra cada dia en tots els àmbits, també en els dos que ara ens ocupaven. En tot cas, la nostra voluntat no és la de contestar ningú, sinó la de col·laborar amb tothom, començant per l'alcalde de la capital del país.

Com veu la capital del país després de dos anys de govern Colau? El seu partit a nivell local en fa un balanç molt crític i a alguns districtes com les Corts i Sarrià s'han viscut fenòmens, com el de les okupacions, que han aixecat força polseguera.

Esquerra Republicana és un partit absolutament compacte, això està fora de dubte de qualsevol. Un partit que està totalment compromès amb el futur d'aquest país i amb el de la ciutat de Barcelona en particular. Tenim un projecte de ciutat metropolitana i de capitalitat, com li remarcava anteriorment, inqüestionable. La nostra presència al conjunt de l'àrea metropolitana és cada vegada més rellevant i, repeteixo, tenim un projecte de ciutat que estem convençuts que és el millor possible per a Barcelona.

Millor que el que defensa l'alcalde Colau, per tant.

He dit el millor possible per a Barcelona. I encantats que, en el futur, tothom pugui col·laborar amb nosaltres a l'hora d'implementar aquest projecte, el nostre, que estem convençuts que és el millor per a Barcelona, per a l'àrea metropolitana i per a Catalunya. ■

– A la gent li fa por la butxaca. Les pensions, per exemple.

– Doncs el govern espanyol s'ha polit el fons de reserva.

– Un Estat català estaria preparat per garantir-les?

– El futur de les pensions estarà molt millor en mans dels ciutadans de Catalunya.

L'últim espai memorial que encara hi ha a la Rambla, a la confluència amb Pelai, en record a les víctimes de l'atemptat terrorista del 17 d'agost es retirarà el pròxim 21 de setembre, just abans de l'inici de les festes de la Mercè. Els treballadors del Museu d'Història van començar a documentar i fer inventari de tots els objectes i escrits recollits.

Més de 300 veïns del Raval surten al carrer per dir no als narcopisos

» Denuncien inseguretat, baralles i problemes de salubritat
» La regidora Pin diu que multaran els bancs si no lloguen els pisos

SEGURETAT ▶ La paciència dels veïns del Raval s'ha esgotat. El passat 9 de setembre, tot i la pluja, més de 300 persones van sortir al carrer per manifestar-se contra la proliferació dels anomenats narcopisos, des dels quals diferents traficants venen heroïna.

Des de fa mesos, els veïns del Raval s'han organitzat per denunciar que l'ocupació de pisos, la majoria propietat de bancs o fons d'inversió, per part de traficants no ha parat de créixer. Han fet casolades i han sortit al carrer, però la marxa del dia 9 va ser la primera que va reunir tanta gent. La manifestació va començar a les sis de la tarda a la plaça de Ramalleres, on hi ha la seu del Districte. Amb els lemes 'Traficants foteu el camp' i 'Fora traficants del Raval', els veïns van recórrer els punts més crítics del barri, on tenen detectats els narcopisos. Al conjunt del Raval n'hi ha una seixantena. Durant la protesta es va llegir un manifest

Imatge de la manifestació del 9 de setembre. Foto: Twitter (@AccioRaval)

per demanar mesures concretes, tant a la policia, als jutges com a l'Ajuntament, per posar fi a una situació que causa baralles, inseguretat i problemes de salubritat.

OPERACIÓ POLICIAL

Quatre dies més tard, el 13 de setembre, la Guàrdia Urbana va detenir un home en una operació contra un narcopis, situat al 53 del carrer Ferlandina. D'altra banda, un dia abans d'aquesta detenció es va produir un incendi en els baixos del número 4 del carrer

de Sant Gil. Des de l'Eix Sant Gil denuncien que es tracta d'un altre narcopis, tot i que els Mossos d'Esquadra ho han negat.

Per la seva banda, la regidora Gala Pin va afirmar el dia de la manifestació que s'està treballant per "abordar la problemàtica". En una entrevista a Catalunya Ràdio uns dies més tard va dir que "hi ha molts propietaris que no s'ocupen dels pisos" i va avisar que multaran els bancs i els fons d'inversió si no posen els pisos al mercat de lloguer.

Els veïns rebutgen l'ocupació del número 43 de Robador

POLÈMICA ▶ L'ocupació per part del col·lectiu juvenil de l'esquerra independentista Endavant Ciutat Vella de set habitatges i un local al número 43 del carrer Robador ha aixecat polèmica a l'Illa Robador.

L'Associació de Veïns Illa Robador ha fet públic un comunicat de "ferm rebuig" a l'ocupació pel fet de tractar-se d'un "edifici de titularitat municipal destinat a habitatge social". Els veïns denuncien que, si l'edifici està destinat a habitatge social, és gràcies "a la lluita veïnal i les negociacions que durant anys s'han dut a terme entre

les entitats del barri i l'Ajuntament". Per últim, denuncien que l'ocupació s'ha fet a "espatlles dels veïns i les entitats del barri".

De fet, el passat 12 de setembre la Guàrdia Urbana va precintat un pis al número 21 del mateix carrer, on s'exercia la prostitució. Després de l'ocupació dels habitatges del número 43, que ja ha estat denunciada pel Districte, des d'Endavant Ciutat Vella van assegurar que hi volen fer una seu de 'Putes Feministes' de Robadors. També hi volen ubicar un "casal popular independentista".

Ciutat Vella és el lloc amb més punts amb brutícia de la ciutat

NETEJA ▶ Ciutat Vella és el districte de la ciutat on hi ha més punts que amb problemes de neteja a la via pública. Aquesta és una de les conclusions que es pot extreure de la campanya municipal de sensibilització per a la millora de la neteja dels carrers i places de la ciutat, que ha permès a l'Ajuntament fer un recompte dels punts negres al conjunt de la ciutat.

Així doncs, Ciutat Vella té un total de 107 punts amb brutícia acumulada. Al conjunt de la ciutat n'hi ha 863, cosa que significa que més del 12% dels punts negres són al districte. Pel que fa als barris del districte, el Raval és la zona

que acumula més punts amb brutícia, amb un total de 42. De fet és el barri de la ciutat on n'hi ha més. Després del Raval hi ha Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, amb 28 punts; el Gòtic, que en té 22 i la Barceloneta, amb 15.

Segons la tinent d'alcalde d'Ecologia, Janet Sanz, es tracta de "punts crítics com contenidors desbordats, papereres en mal ús, presència de mobles i andròmines fora de l'horari de recollida" i "excrements de gossos", entre d'altres. En el cas del districte, tal com passa a la majoria, la principal causa d'aquesta brutícia són els excrements de gossos.

L'Ajuntament reallojarà els veïns de Lancaster 24

HABITATGE ▶ Els veïns del número 24 del carrer Lancaster, tal com va avançar Betevé, seran real·lojats per l'Ajuntament en pisos de lloguer social entre finals d'octubre i principis de novembre.

La solució arriba després que el passat 6 de setembre aquest grup de veïns ocupessin la seu del Districte per alertar sobre la situació que els toca viure al número 24 del carrer Lancaster, on denuncien que han de

conviure amb rates, esclotxes i sense aigua calenta.

Tot i la solució, tal com va explicar Betevé, els veïns no acaben d'estar satisfets del tot pel fet que els allotjaments per a les famílies s'atorgaran per cada pis i no per cada nucli familiar. Això provoca que algunes famílies que, per l'emergència de la seva situació viuen juntes, hauran de continuar vivint d'aquesta forma tot i que entre elles no es porten bé.

Ofertes de feina

Maquetador

Incorporació immediata
Mitja jornada o col·laborador
Imprescindible coneixements de Photoshop i Indesign
Resident a Barcelona ciutat

Comercial de publicitat

Incorporació immediata
Alta a la Seguretat Social
Jornada completa, mitja jornada o col·laborador

Distribuïdor de periòdics amb

o sense furgoneta pròpia

Carnet de conduir B o superior
Horari comercial de dilluns a divendres
Jornada completa
Alta a la Seguretat Social o autònom

Itziar González liderarà la transformació de la Rambla

URBANISME ▶ L'equip que lidera Itziar González, l'exregidora independent de Ciutat Vella entre el 2007 i el 2009 durant el mandat del socialista Jordi Hereu, serà l'encarregat de dissenyar el projecte de transformació de la Rambla. L'equip multidisciplinari Km-ZERO ha estat el guanyador del concurs internacional que va anunciar l'Ajuntament el passat mes de març.

González va dimitir del seu càrrec el 2009 pel seu desacord amb la construcció de l'hotel del Palau de la Música, ja que considerava que el projecte presentava irregularitats. L'exregidora també va ser víctima d'amenaces i atacs personals per les seves denúncies contra la corrupció.

Així doncs, ara González, juntament amb el seu equip, tindrà la responsabilitat de dirigir la transformació d'aquesta emblemàtica avinguda de la ciutat. De moment la intenció de l'Ajuntament és que d'aquí a sis mesos es presenti un document d'estratègies que ha de permetre que les primeres obres, que no contemplen cap gran inversió urbanística, comencin a principis del 2019.

Una imatge d'arxiu de la Rambla. Foto: Línia Ciutat Vella

"PENSADA PELS VEÏNS"

Un dels integrants de l'equip Km-ZERO és Ole Thorson, enginyer de camins i expert en mobilitat. En declaracions a *Línia Ciutat Vella*, Thorson es mostra "il·lusionat i content" per formar del projecte. Tot i que avisa que encara és aviat per dir com serà la nova Rambla, remarca que de la transformació n'ha de sortir una avinguda "pensada per als veïns i més amable pel vianant". Thorson afegeix que també es buscarà "disminuir la pressió del trànsit al casc antic, millorar la seguretat viària i diversi-

ficar el turisme". Al mateix temps, afegeix que "no podem deixar que la visió neoliberal ho ocupi tot".

QUEIXA VEÏNAL

Per la seva banda, Amics de la Rambla ha afirmat en un comunicat que, tot i tenir un representant a la taula de contractació del concurs, "en cap cas" va tenir accés a les "deliberacions tècniques per poder decidir la idoneïtat dels projectes presentats" i tampoc va tenir "cap mena de vot a l'hora de decidir quin era el projecte guanyador".

Adéu a Joan Colom, el fotògraf de la Rambla i el Barri Xino

CONDOL ▶ El fotògraf i retratista Joan Colom, màxim representant de la fotografia de carrer de la Barcelona dels 50 i 60, va morir el 3 de setembre a 96 anys.

Colom, que durant molts anys va ser un gran desconegut, nova ser mai un fotògraf professional. La seva figura va començar a tenir el reconeixement que es mereixia a mitjans de la dècada dels 90. El 1996 el llibre 'Història i llegenda del barri xino', de Paco Villar, va servir per reivindicar la seva obra. Tres anys més tard es va reconstruir al MNAC 'El carrer', la

seva exposició del 1961 a la Sala Aixelà. El 2002 va rebre el Premi Nacional de Fotografia i dos anys més tard el Premi Arts Visuals de la Generalitat.

Colom es va caracteritzar per ser el gran retratista de la Rambla i el Barri Xino. Les imatges del barri on va néixer van ser un gran retrat de la postguerra, amb tot el que caracteritzava llavors el Raval i els seus característics personatges. Unes fotografies fetes amb l'estil clandestí que el caracteritzava per tal de ser discret mentre feia el que més li agradava.

Campanya | Les botigues corregeixen la seva gestió de residus

La campanya de conscienciació que l'Ajuntament va posar en marxa a principis d'any per promoure una millor gestió dels residus que produeixen les botigues de la ciutat sembla que està donant els primers fruits. Segons dades del consistori, tres de cada quatre comerços que han estat informats pels tècnics municipals han corregit les males pràctiques relacionades amb els residus.

Comerç

Els llibreters treuen pit amb la Setmana del Llibre en Català

FIRA ▶ Del 8 al 17 de setembre, l'avinguda de la Catedral va ser l'escenari de la 35a Setmana del Llibre en Català, el gran aparador de la indústria editorial en llengua catalana i un aparador excepcional per a les publicacions en català. Durant aquells dies, els 1.750 metres quadrats de la fira van acollir parades amb les novetats editorials en català més destacades i una desfílada dels millors autors del Principat i de l'exterior, com ara el nord-americà Paul Auster.

A banda d'Auster, hi van ser presents Jaume Cabré —que va rebre el Premi Trajectòria—, Montserrat Roig, Maria Guasch o Ildefonso Falcones, entre molts altres escriptors. De fet, hi van participar fins a 170 autors que van signar llibres al llarg de tota la setmana.

A banda de les parades, la Setmana va comptar amb prop de 300 activitats diverses, com ara presentacions de llibres, debats o recitals de poesia.

El sostre de la fira emula Santa Caterina. Foto: Setmana del Llibre en Català

AUSTER PRESENTA LLIBRE

Auster va aprofitar la Setmana per presentar la seva darrera novel·la, *4321*, una obra de 900 pàgines situada a l'Amèrica dels anys 50 i 60 del segle passat amb pocs diàlegs i frases allargassades que mostra l'agitació

social i política dels Estats Units durant aquells anys.

Per altra banda, la Setmana va escollir també el millor aparador de la fira, un premi que va anar a parar a la llibreria L'Aranya, de Cerdanyola, i que se celebrava enguany per primer cop.

"Normalitat" al comerç després de l'atemptat

SEGURETAT ▶ El tinent d'alcalde d'Empresa, Jaume Collboni, va assegurar a finals d'agost que "no hi ha hagut cancel·lacions en hotels, fires i visites" i que es compleixen les previsions d'ocupació hotelera després dels atemptats a la Rambla i a Cambrils de l'agost.

Collboni ho va dir durant la reunió del Grup de seguiment dels agents econòmics del comerç i el turisme, celebrada el 29 d'agost, i en la qual van participar diverses entitats com ara el Gremi d'Hotels i Restauració, Barcelona Oberta o PIMEC.

El tinent d'alcalde, tanmateix, va reconèixer que hi va haver una "evident afectació" sobre el comerç i la restauració del centre de la ciutat els dies posteriors de l'atemptat. De totes maneres, Collboni va afirmar que "la normalitat que era un desig, és ara una realitat" i va aprofitar per agrair "la primera reacció" del sector i el seu "compromís".

Mig milió d'euros per millorar la Boqueria

MERCATS ▶ L'Ajuntament va anunciar a l'agost que invertirà 2,7 milions d'euros per posar en marxa els processos de millora dels mercats del Besòs, el Carmel, el de Montserrat i la Boqueria. D'aquests diners, 507.000 es dedicaran per enderrocar parades i alliberar així els passadissos. A més, està previst que es canviï la il·luminació a través d'un projecte que s'encarregarà abans que finalitzi l'any. De fet, es tracta d'una reivindicació històrica dels paradistes de la Boqueria, que es queixen que hi ha zones sense llum al mercat.

veïns en línia

Condol i solidaritat

La FAVB condemna els atemptats del 17 d'agost i proposa un procés de reflexió sobre els fets

SOCIETAT/ La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) va fer una crida als ciutadans perquè participessin en la manifestació del 26 d'agost de rebuig als atacs terroristes que van colpejar les Rambles i el municipi de Cambrils nou dies abans. Ho va fer mitjançant un vídeo que reproduïa el lema 'No tinc por', autèntica declaració d'intencions de la ciutat i del país després dels atemptats.

"Després de la tragèdia, cal reaccionar", van afirmar des de la plataforma veïnal, la qual es va adherir a la convocatòria formal d'una marxa que va aplegar més de mig milió de persones. La manifestació va començar als Jardinetes de Gràcia i va finalitzar a la plaça de Catalunya, on l'actriu Rosa Maria Sardà i una representant de la Fundació Ibn Battuta, Míriam Hatibi, van llegir un manifest en solidaritat amb les víctimes i de rebuig a la violència terrorista. "La seva ideologia és la mort, la nostra és una aposta decidida per la vida", va proclamar Sardà.

Per altra banda, les autoritats presents a la marxa –a més de les catalanes i municipals hi van ser presents tots els presidents autonòmics, els membres del govern de l'Estat i el rei Felip VI– van cedir tot el protagonisme als cossos d'emergències i de seguretat que van actuar de manera decidida el dia de l'atemptat, els quals van ser els encarregats d'encapçalat la manifestació. Els van acompanyar representants d'entitats veïnals i ciutadanes i d'establiments comercials i hotels de la zona afectada pels atacs que aquell dia van ajudar les persones que passejaven

per la Rambla i es van veure sorpreses pels tràgics esdeveniments.

Des de la FAVB han mostrat el seu rebuig a aquesta acció "criminal" i han expressat el seu condol i solidaritat amb les víctimes dels atemptats i les seves famílies, alguns membres de les quals van estar presents en primera línia de la manifestació del dia 26, al costat dels cossos de seguretat i emergències.

PROCÉS DE REFLEXIÓ

"Un crim d'aquestes característiques no es pot justificar per cap argument ètic o polític", va expressar la FAVB, que ara ha posat en marxa un "procés de reflexió" sobre què ha passat, "les seves causes i les vies per evitar que fets com aquest es repeteixin", en referència als atacs que van costar la vida a 16 persones i van deixar un centenar de ferits.

"Pensem que la tragèdia és un producte de dinàmiques perverses, d'intoleràncies, injustícies i guerres de llarga durada", consideren des de la FAVB, des d'on insisteixen que cal "intervenir en moltes direccions". De fet, aquesta és la idea que expressaven al vídeo que van editar per convocar els barcelonins a la manifestació del 26 d'agost, en el qual proclamaven que no s'ha de tenir por a acollir refugiats, a denunciar "la venda d'armes a països que emparen el terrorisme" o "als islamofòbics que promouen l'odi i el racisme". De fet, han anunciat que pròximament presentaran un comunicat conjunt amb altres entitats de la ciutat en el qual desenvoluparan aquestes idees.

Entitats de la Prosperitat fan una crida contra la islamofòbia i el racisme

NOU BARRIS/ "Ens preocupa la impunitat amb què creiem que estan actuant els grups d'extrema dreta aliens al barri". Aquesta és la principal queixa que han expressat en un comunicat conjunt l'AVV de Prosperitat, la Prosperitat Cultura en Acció 2 i la Xarxa 9 Barris Acull en relació amb l'obertura d'una mesquita al carrer Japó d'aquest barri.

La posada en marxa d'aquest centre de culte islàmic s'ha vist envoltada de polèmica els darrers mesos. El 20 d'abril diversos veïns es van manifestar contra la mesquita fent servir arguments legals, tot i que grups racistes i ultres com Plataforma per Catalunya, Democràcia Nacional o Generació Identitària van intentar monopolitzar la mobilització. Dies més tard, el 12 de maig, es va celebrar un acte en suport de la mesquita que va viure moments de tensió quan detractors i partidaris es van encarar i insultar.

"Els sabotatges continuats al local, l'extensió de propaganda nazi i islamòfoba pel barri o la incitació a l'odi són només alguns exemples d'actes directament delictius que han envoltat l'oposició" a la mesquita, lamenten en el comunicat. Per tot plegat, les tres entitats reclamen a l'Ajuntament i a la Generalitat que donin ordres a la policia perquè sigui "més contundent" amb aquestes actituds i insta els veïns del carrer Japó a desmarcar-se d'actituds racistes i a fer fora del barri els grups polítics antidemocràtics.

Pintades contra alguns grups ultres. Foto: Twitter (@sssanjur)

La FAVB aposta per la "democràcia directa"

PARTICIPACIÓ/ Quaranta-vuit són les al·legacions que ha presentat la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB) al procés engegat per l'Ajuntament per canviar les normes del reglament de Participació Ciutadana, una "reivindicació històrica" del teixit associatiu barceloní.

En les al·legacions que ha presentat es valora "l'avanç important que suposa l'establiment de noves vies per a la participació a través de la iniciativa ciutadana" i aposta perquè s'apropin a la "democràcia directa" a través del compromís polític. A més, la FAVB considera que "cal ponderar adequadament" la participació de les entitats en els consells de barri o audiències i reclama el correcte funcionament d'aquests òrgans, cosa que implica "disposar d'informació completa i acurada" amb antelació i convocatòries fetes amb suficient marge de temps.

veïns en línia

La ciutat es prepara per tornar a somriure amb la festa de la Mercè

CELEBRACIÓ/ El setembre significa per a molts barcelonins el retorn a la rutina, a la feina i a l'escola, però quan el calendari arriba a aquest mes, tothom a la ciutat comença a pensar en una festa: la Mercè. Enguany, els cinc dies que serviran per celebrar les festivitats en honor de la copatrona de la ciutat seran entre el 22 i el 25 d'aquest mes.

MARISCAL FA EL CARTELL Com cada any, la iconografia i la imatge de la Mercè és un dels aspectes més cridaners. Enguany, que s'han complert els 25 anys de la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics, l'il·lustrador valencià Javier Mariscal (creador de Cobi i Petra, les mascotes de les dues cites) va ser l'escollit per dibuixar el cartell. Segons va explicar ell mateix, el seu dibuix és "una noia de barri dotada d'uns atributs cent per cent barcelonins: des d'un pentinat amb el perfil del Tibidabo fins a un tatuatge amb la imatge de l'estàtua de Colom". Mariscal pren el relleu de Miguel Gallardo.

Per la seva banda, Marina Garcés, professora de filosofia de Saragossa, serà l'encarregada de llegir el pregó que donarà el tret de sortida a aquests cinc dies de celebracions. La docent serà la següent pregonera després de Javier Pérez Andújar.

REYKJAVÍK, CONVIDADA A més, i continuant una tradició que perdura des de la Mercè de l'any 2007, enguany la ciutat con-

vidada serà Reykjavík. Quan es va anunciar que aquesta capital nòrdica havia estat l'escollida, l'alcalde Colau va destacar "el seu compromís cívic per promoure la democràcia i la justícia social en un context complicat".

El govern de Reykjavík i l'Ajuntament treballen des del passat mes de febrer en la participació que la ciutat islandesa tindrà durant la Mercè. El que ja s'ha confirmat és la presència de diferents artistes d'aquesta ciutat, com els músics Halldor Mar, Ólöf Arnalds o Reykjavíkurdaetur (les filles de Reykjavík), mentre que Sigga Sofía, una especialista en dansa contemporània (disciplina a la qual afegeix elements del circ) serà una de les estrelles de la Festa del Foc i la Llum.

La capital islandesa, una de les ciutats de moda de l'actualitat, prendrà el relleu de Medellín, Quito, Istanbul, Dakar, Sant Petersburg, Montreal, Viena, Estocolm, Buenos Aires i París.

MÉS BARRIS DE FESTA

Per últim, com ja va passar també l'any passat, el consistori va anunciar la seva voluntat de portar la Mercè encara a més barris de la ciutat. De fet, l'any passat ja es van incorporar a la festa espais com la Fabra i Coats o el parc de la Trinitat, però l'Ajuntament vol aconseguir que tots els districtes puguin gaudir de la principal festa anual de la ciutat. Els punts que s'hi afegeixin se sumaran als habituals, com la plaça de Sant Jaume, la plaça Catalunya o la Ciutadella.

Una campanya per lluitar contra la contaminació

SALUT/ Menys cotxes, més salut. Aquesta declaració d'intencions també és el nom d'una campanya que, impulsada per la Plataforma per la Qualitat de l'Aire, vol lluitar contra la contaminació que emeten els cotxes.

Sota el lema *La contaminació és invisible, les seves víctimes no*, la plataforma explica que la contaminació atmosfèrica a l'àrea metropolitana és la causant de 3.500 morts prematures cada any i que genera un cost sanitari d'uns 6.400 milions d'euros arreu del país.

Per això, la plataforma diu que s'han d'aplicar mesures per reduir el trànsit, com ja han fet les principals ciutats europees.

Veïns del Poble-sec volen una hora menys de terrasses

POBLE-SEC/ En un comunicat conjunt, Alerta Poble-sec, la Coordinadora d'Entitats i Amics de la plaça de Santa Madrona –amb el suport de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona (FAVB)– han reclamat que les terrasses i els establiments de restauració dels carrers Blai i Blesa tanquin una hora abans per tal de garantir l'espai públic com un indret de trobada i d'ús col·lectiu i pel dret a la salut i el descans dels veïns.

El jutge va tornar a donar la raó als restauradors al juliol, quan va anul·lar per segona vegada l'ordenació singular de terrasses que obligava els negocis a tancar els vetlladors una hora abans.

Celebren una reunió per combatre la massificació turística

TURISME/ L'Associació de Veïns de la Sagrada Família ha tornat a alçar la veu contra la massificació turística que viu l'entorn del temple i el seu barri.

La darrera acció que han dut a terme per combatre el turisme de baixa qualitat va ser el passat dia 5, quan es va celebrar una assemblea oberta als veïns del barri i de la ciutat a l'Espai 210 del carrer Padilla.

L'objectiu d'aquesta trobada va ser la creació d'una plataforma formada pels veïns i les entitats que pateixen aquesta massificació i impulsar una nova mobilització al carrer, que seria durant la primera quinzena d'octubre.

L'AV de la Dreta de l'Eixample alerta sobre la "problemàtica de l'habitatge"

QUEIXA/ L'AV de la Dreta de l'Eixample ha tornat a alertar sobre la situació problemàtica que afronten els veïns per continuar vivint al seu barri.

Segons han explicat en un comunicat, aquesta situació és la conseqüència de la "proliferació d'oficines i habitatges d'ús turístic, tan legals com il·legals, i l'expulsió del veïnat pels 'desnonaments invisibles', és a dir, per no poder fer front a l'increment desmesurat del lloguer a l'hora de renovar el contracte".

Els veïns afegeixen "la compra d'immobles de propietat vertical per part de fons d'inversió i societats especulatives" com un altre dels factors que agreugen la situació, i alerten que molts dels contractes de lloguer que hi ha actualment s'aca-

baran a finals d'aquest any i que molts dels seus usuaris hauran de buscar pis en un altre punt de la ciutat (o, fins i tot, fora de Barcelona).

L'associació reitera que la suma de diferents factors són els que han portat a la situació actual. Entre altres, parlen de la situació actual de la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU), del turisme massiu, dels privilegis fiscals o de la inexistència d'un parc d'habitatge públic i de lloguer protegit.

Per últim, l'AV de la Dreta de l'Eixample explica que entre el 2016 i el 2017 van detectar 30 finques que estaven en venda i que d'aquestes, 16 estaven "comprades o en vies de ser comprades per societats especulatives que es dediquen específicament al *mobbing* immobiliari".

Atletisme | Continuen obertes les inscripcions per al Correbarri

15 d'octubre. Des de fa setmanes, els atletes barcelonins tenen marcada en vermell aquesta data en el seu calendari, ja que és quan es disputarà l'edició d'enguany del Correbarri. Les inscripcions ja estan obertes de fa setmanes i el termini per apuntar-se a la cursa romandrà obert fins al dia 10 d'octubre. El recorregut serà de 10 quilòmetres pels carrers del districte.

L'Atlètic comença el curs guanyant la Copa Catalunya

WATERPOLO ▶ La temporada 2017-18 ha començat amb bon peu. El passat dia 10, l'Atlètic es va proclamar campió de la Copa Catalunya per desena vegada en la història del club després de derrotar el Mediterrani (8-7) en la final que es va disputar a la piscina del CN Molins de Rei.

Els de Chus Martín van arrencar com una piconadora i van encarrilar el matx per la via ràpida i van aconseguir un parcial de 4-1 en el primer període. La bona inèrcia es va mantenir en els següents minuts i els mariners van marxar al descans amb un contundent 7-2 a favor.

El tercer període, però, va coincidir amb un col·lapse ofensiu (i amb una sensible millora per part de l'equip de Sants), de manera que els de Martín van veure com, de mica en mica, el Medi anava retallant gols fins a restablir l'empat, ja en l'últim quart. Per sort per a l'Atlètic, l'eficàcia va tornar a temps i va poder marcar el gol que va servir per poder alçar la copa.

L'equip, eufòric amb la Copa. Foto: CNAB

Després de la victòria, Martín va assegurar en declaracions a *La Xarxa* que l'objectiu de cara a aquesta temporada és "aconseguir tots els títols nacionals i arribar a la Final a 8 a Europa".

La resta de cites del mes per al club seran els trofeus esportius de la base, el trofeu Polichon de waterpolo cadet, en homenatge a Manel Ibern i el campionat Monso de categoria infantil, la competició que recorda Vicens

Monsonís. L'Atlètic també celebrarà els trofeus de natació de la Mercè el pròxim dissabte 23.

EL CNB PERD ALS QUARTS

En canvi, la Copa va acabar a la ronda de quarts de final per al Barcelona. El CNB havia aconseguit la victòria en la primera ronda contra el Granollers a la Nova Escullera (15-6), però no va poder ser entre els quatre millors després de perdre a Mataró (11-7).

El CB Ciutat Vella, preparat per a l'inici de la competició

BÀSQUET ▶ Diumenge 1 d'octubre. Aquesta és la data que està marcada en vermell en el calendari dels jugadors, el cos tècnic i els aficions del CB Ciutat Vella. I és que el primer dia de l'avantpenúltim mes de l'any arrencarà un nou projecte de l'equip en la Copa Catalunya, la màxima categoria del bàsquet del país.

Els homes d'Àlex Gil formen part del grup 2 i començaran el

seu camí a un quart de vuit del vespre d'aquest dia a Molins de Rei. El primer partit al Parc de la Ciutadella serà el diumenge 8 d'octubre, quan rebran l'AD Torreforta de Tarragona.

La primera volta de la competició es tancarà el dia 20 de gener de l'any que ve a Santa Coloma de Gramenet i la lliga regular arribarà a la seva fi amb la visita dels colomencs el 6 de maig.

El Futsal Barceloneta enceta el seu tercer curs a Segona B

FUTBOL SALA ▶ El tercer projecte del Futsal Barceloneta a la Segona divisió B del futbol sala estatal ja està en marxa.

Els de Fernando Ballester, que el curs passat van acabar en tretzena posició, tornen a la categoria de bronze amb la voluntat de consolidar-se i mantenir la categoria amb més tranquil·litat que la temporada passada.

Per fer-ho, l'equip ha incorporat el porter Roger, del Màgic

Sants, Baldo, del CN Sabadell i ha tornat a inscriure a Miquel León, que va abandonar la disciplina del club el curs passat quan encara no s'havia jugat ni la meitat de la temporada.

Els de la Barceloneta afrontaran, pròximament, un calendari que inclou desplaçaments a Mataró i Sabadell (el primer i el tercer cap de setmana d'octubre) i rebre el Pallegà i el Dènia (el 23 d'aquest mes i el 7 d'octubre).

agenda@comunicacio21.com

AGENDA MENSUAL

cultura21.cat

el portal català del sector de la cultura

CULTURA

TOTS ELS DISSABTES

22:00 *Sexo sentido* explica la ruta del Gènesi i mostra un inici entre Adam i Eva parlant d'emocions, por, tabús i sentiments. Les entrades costen 18 euros. / Teatre del Raval.

'Un ballo in maschera', de Verdi, arriba al Liceu

A partir del 7 d'octubre a la tarda

Un ballo in maschera, una de les obres de Giuseppe Verdi, es representarà al Liceu a partir del dia 7 d'octubre. / Gran Teatre del Liceu.

TALLERS

Arrenca un curs de cuina de mercat i d'arreu del món

A partir del 10 d'octubre a les 19:00

Proposta per a cuiners i gourmets. A partir del 10 d'octubre arrencarà un curs anomenat *Cuina del mercat i d'arreu del món amb productes de temporada*. / Centre Cívic Barceloneta.

19 I 21 DE SETEMBRE

18:30 Darreres dues sessions del taller *Dansa contemporània*, que va començar el passat dia 12 i que ha coordinat l'associació Bacantoh. / Casa de Joves Palau Alòs.

DES DEL 6 D'OCTUBRE

18:30 A principis del mes que ve arrencarà un taller trimestral anomenat *Teatre gestual i varietats còmiques*. Es farà els divendres, cal inscripció prèvia. / Centre Cívic Drassanes.

EXPOSICIONS

FINS AL 29 DE SETEMBRE

Tot el dia *Tezkatl Yolitzl* és el nom de l'exposició que es pot visitar des del passat dia 4 i que mostra una sèrie de manifestacions culturals que contenen la riquesa de l'arrel mesoamericana. / Casal de barri Folch i Torres.

FINS A L'1 D'OCTUBRE

Matí-Tarda Darreres setmanes en les quals es podrà gaudir de l'exposició *Lightforms / Soundforms*. Brian Eno, una selecció de treballs d'aquest artista. / Ars Santa Mònica.

INFANTIL

La Puntual presenta 'Greta, la rateta que escombrava l'escaleta'

Divendres 6 d'octubre a les 18:00

El primer divendres del mes que ve serà el dia de l'estrena de l'obra de titelles anomenada *Greta la Rateta... que escombrava l'escaleta*. / La Puntual. Putxinell de Barcelona.

DES DEL 19 DE SETEMBRE

17:00 Els professionals de l'Espai Francesca Bonnemaison han preparat un taller de quatre dies perquè els més joves s'introdueixin en la robòtica. / Espai Francesca Bonnemaison.

DISSABTE 30 DE SETEMBRE

18:00 *Veoleo* és el nom d'un espectacle pensat per a tota la família on es fusionen les històries de la Caputxeta Vermella i l'Aneguet lleig. / Tantarantana Teatre.

ESPORTS

DISSABTE 14 D'OCTUBRE

Matí El Reia Club Marítim de Barcelona ha preparat la 22a edició del Trofeu Internacional Ciutat de Barcelona de rem. / Port de Barcelona (Moll d'Espanya).

El CB Ciutat Vella s'estrena a casa contra l'AD Torreforta

Diumenge 8 d'octubre a les 19:15

Partit de bàsquet de la segona jornada de la Copa Catalunya masculina entre el CB Ciutat Vella i l'AD Torreforta. / CEM Parc de la Ciutadella.

Ciutat Vella

El proper 1 d'octubre, guanyem la democràcia

Diuenge 1 d'octubre la ciutadania de Catalunya està cridada a votar en el referèndum d'autodeterminació. Tot i ser un referèndum legal, d'acord amb les lleis que ha aprovat el Parlament de Catalunya, l'Estat espanyol està fent l'impossible per impedir que els catalans i les catalanes puguin decidir el seu futur.

En els darrers dies, la Guàrdia Civil ha escorcollat impremtes, ha irromput dins de redaccions de mitjans de comunicació locals i ha censurat pàgines web sobre el referèndum. Mentrestant, la fiscalia espanyola ha cridat a declarar més de 700 alcaldes investigats per haver-se manifestats disposats a posar les urnes perquè els seus conciutadans puguin votar, amenaçant-los de detenir-los si no s'hi presentaven voluntàriament. Darrerament, un jutge ha prohibit la celebració d'un acte sobre el dret a decidir que havia de fer-se a Madrid i l'Estat ha filtrat, entre altres mesu-

res, que pensa tallar la llum a Catalunya durant la jornada electoral.

Totes aquestes actuacions, que situen vora de 60.000 persones en el focus de la repressió de l'Estat, han generat una onada de solidaritat i protestes que han sobrepassat els favorables a la independència. Així,

membres significats de partits i entitats no favorables a les opcions del Sí han manifestat la seva preocupació davant l'autoritarisme de l'Estat espanyol, fins al punt de veure perillar el sistema democràtic.

L'1 d'octubre, tothom a les urnes!

Marc Borràs
Conseller de Districte
d'ERC a Ciutat Vella

És en els moments crítics quan una societat es posa a prova i quan queda palès si realment aplica aquells valors que considera més preuats. Dissortadament, aquest estiu Ciutat Vella va haver de sortir al carrer per dir ben alt 'No tinc por'. Aquest és un crit de llibertat, un crit d'afirmació i d'orgull de ser una societat de pau, oberta al món i democràtica.

El passat 11 de setembre, els carrers de Barcelona van dir al món que volem un país just, net i lliure. I com que ja no tenim por, que votarem.

L'1 d'octubre, una oportunitat per convertir Barcelona en una capital d'Estat

El pròxim 1 d'octubre els barcelonins i barcelonines estem cridats a les urnes per decidir el nostre futur. El referèndum sobre la independència és una resposta a la voluntat majoritària dels ciutadans de Catalunya de decidir democràticament el futur del país. Alhora, però, suposa també una oportunitat per convertir Barcelona en una capital d'Estat. I això què suposa per a Barcelona?

Tenir un Estat que no ens vagi a la contra permetrà, per exemple, evitar episodis com els que s'han produït darrerament a l'Aeroport del Prat, amb unes cues interminables als controls de seguretat que, en canvi, no hi ha hagut a altres aeroports com el de Barajas. També permetrà tenir una xarxa de Rodalies digna o evitar autèntiques trinxeres com les que hi ha als entorns de l'Estació de Sants o a la Sagrera (que depenen d'ADIF i, per tant, del govern espanyol).

D'altra banda, una República Cata-

lana permetrà legislar sobre matèries tan sensibles a la ciutat de Barcelona com l'habitatge, la pobresa energètica, la igualtat entre homes i dones o

l'acollida de refugiats. El Parlament de Catalunya ha legislat sobre totes aquestes qüestions, però el govern espanyol les ha acabat recorrent uti-

litzant el Tribunal Constitucional. El pròxim 1 d'octubre, el futur de Barcelona i del país depèn de nosaltres. Que ningú es quedi a casa!

esquerrabcn.cat/districtes

@ERC_BCN_Vella

facebook.com/ercbcnvella

Tots tenim família.

A la carretera, víctimes 0

La **Visió Zero** és el principi ètic pel qual ningú hauria de morir ni patir lesions per un accident de trànsit. L'única xifra acceptable de morts o ferits greus a la xarxa viària és **zero**.

